

A franciaországi elnökválasztásról és annak hatásairól beszélgetett a DélHír Portál Almásy Ferencsel,

a Visegradpost.com főszerkesztőjével. A francia–magyar kettős identitású újságíró Párizsban nőtt fel, ám hét éve - saját megfogalmazása szerint - hazaköltözött Budapestre, és mindkét hazájának sorsát a szívében viseli.

- Az elnök személyén túl szerinted mi volt a fő kérdés vasárnap, miről döntöttek a franciák?

Az igazi kérdés az, hogy döntöttek-e egyáltalán a franciák valamiről. Mert ugye, amit most tapasztaltunk, az egy haldokló rendszer mutálódása. Hiszen épp a frissen megválasztott Macron jelképezi a legradikálisabban a jelenlegi rendszert, amelyből az embereknek elege lett. Nagyon ügyesen oldották meg, hogy amíg a felmérések szerint François Hollande leköszönő elnököt már csak a választók 4 százaléka támogatta, mégis az ő utódját választották meg. Ezt fantasztikusan sikerült megvalósítaniuk. Ehhez azonban kellett a jelenlegi politikai elit, a média és a nagytőkések összefogása, ugyanis a közös túlélésük múltott Macron győzelmén, hogy ezáltal továbbvihessék a hatalmukat.

Éppen ezért úgy látom, hogy a vasárnapi döntés nem igazán volt szinte a franciák részéről. Ha megnézzük az eredményeket, abból kivonjuk az érvénytelenül szavazókat és Marine Le Pen szavazóit, akkor láthatjuk, hogy 43 százalék szavazott Macronra. A felmérések szerint azonban csak a leadott szavazatok fele volt támogató szavazat (akik valóban egyetértettek vele), míg a másik fele Le Pen-ellenes proteszt szavazó volt, akiknek mindegy, ki volt az ellenjelölt, csak ne Le Pen győzzön. Vagyis egy 20 százalékos támogatottsággal rendelkező embernek sikerült nyernie. Éppen ezért szerintem átverték a franciákat, egy nagyon ügyes és előre kiszámított módszerrel.

- Mesélj egy kicsit a francia választási rendszerről és az elnöki poszt funkciójáról és jogköeiről.

A két legfontosabb választás Franciaországban az elnök- és a parlamenti választás. Charles de Gaulle tábornok alakította ki a jelenlegi 5. francia köztársaság politikai rendszerét, amelynek az volt az elképzelése, hogy legyen egyfajta köztársasági monarchia. Vagyis van egy elnök, aki jelképezi Franciaországot, aki vezeti a hadsereget, aki kiválasztja a miniszterelnököt és akinek nagyon erős politikai hatalma van az országban. Emellett pedig ott van az 577 tagú parlament, amely a miniszterelnök személyét javasolja, illetve a f? szerepe a törvényalkotás. Van még egy szenátus is, amely ellen?rzi a törvényjavaslatokat.

A rendszer elég bonyolult, de a lényege, hogy az elnök bármit megtehet. Franciaországban tényleg ? vezeti az országot, nem a miniszterelnök, nem a parlament.

- Milyen változást hoz majd a vasárnapi választás eredménye?

Nos, abba talán nem mennék bele, hogy Franciaországban milyen változások lesznek, hanem inkább a nemzetközi változásokat szeretném el?revetíteni. Amit fontos tudni: Merkel, Junker, Verhofstadt, Tusk vonalához tartozik a megválasztott Emmanuel Macron elnök is. Nem véletlen, hogy ezek a politikusok voltak az els? nemzetközi vezet?k és döntéshozók, akik el?ször gratuláltak a megválasztásához. Ez azt jelenti, hogy az a federalizációs terv, amelyet leginkább Németország szeretne elérni, az most nagyban meg fog er?södni.

A britek kilépése után az EU-ban megmaradt két nagy ország: Franciaország és Németország most teljes összhangban fog m?ködni. Ez pedig Kelet-Európának, különös tekintettel Magyarországra és Lengyelországra nézve egy nagyon nehéz id?szakot jelent. Most egy teljesen liberális, NATO és EU-barát francia elnöki id?szak következik. Vagyis ahogyan azt Le Pen is megfogalmazta egy nyilatkozatában, amennyiben nem ? nyeri meg a választásokat, akkor is egy n? fogja vezetni Franciaországot, csak az nem ?, hanem Merkel , és most ez következett be.

- Mennyiben lett volna más a helyzet, ha Marine Le Pen nyeri meg a francia elnökválasztásokat?

Az biztos, hogy egész más lenne a helyzet. De még egy fontos dolgot látni kell: Macronról azt

mondanám, hogy ? egy szélsőséges globalista, míg Marine Le Pen inkább egy radikális patrióta. Itt is látni, hogy teljesen ellentétes elképzelések és elvek csaptak össze. Ha nyert volna Le Pen, akkor az biztos, hogy már vasárnap este óta balhé lenne Franciaországban. Égnének a külvárosok, nagy baloldali tüntetések lennének Párizsban és más nagy városokban, nagy káosz lenne az országban, és Le Pennek nem sikerült volna aztán a jövő hónapban esedékes választásokon jól szerepelnie. Esetleg csak a kis pártok támogatásával és azok koalícióba gyűjtésével.

Ezért az is elképzelhető, hogy számára nem feltétlenül a győzelem volt a legfőbb cél, mint például az apjának anno, hanem, hogy egyértelműen legyen az ellenzék vezetője. Ezt viszont teljes mértékben sikerült elérnie, és így fordulnak rá a néhány héten belül esedékes választásokra. Így készülhetnek fel hosszútávon majd a 2022-es választásokra is.

Viszont Macron is profitálhat a helyzetből, ugyanis ez a választás megmutatta, hogy Franciaországban véget ért a hagyományosnak nevezhető bal-jobb politikai rendszer. Most konkrétan 3 pólus maradt. Van a nagy középpólus, amit az Emmanuel Macron-féle En Marche! vezet, amelyet akár globalista pártnak is lehetne nevezni, vannak a jobboldali patrióták, amit Le Penék vezetnek és van a radikális baloldal, amit Jean-Luc Mélenchon vezet. Vagyis most a bal és a jobb pólus egyaránt radikális térbe csúszott és a centristák mind összefogtak Macron mellett. Ez nagyon megfelel a jelenlegi politikai elitnek, mert mindenki, aki a rendszer ellen van, az ketté van szakítva a jobb és a bal radikális pártokba, amelyekkel lehet ijesztgetni az embereket és rávenni a szélsőségektől megriadt szavazókat, hogy a nagy centrista pártot támogassák.

Most valóban rendkívül érdekes helyzet alakult ki és egészen a mélyéig megváltozott a francia politika. A magam részéről nagyon szkeptikus vagyok és attól tartok, hogy Franciaország egy liberális diktatúra felé halad.

Sz. A.

{module [160]}

{nomultithumb}